

Publicerad 2004-10-20 11:05 av Pier

Grumlig själ

Tom i hjärtat, värk som gnager
Tomt i själens rum, ett eko
Eko från det förflutna hörs svagt

Så mycket vilja, men så lite kraft
En brunn av livslust börjar sina,
skönjar ett slut.

Jag närmar mig det grumliga
det blir mörkare och mörkare
jag blir svagare och svagare.

Botten kommer närmre och närmre
Ett svagt ljus längst ner, utsträckta händer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pier med Poeter.se id #445 innehar upphovsrätten